

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μάρτιος 2018
Έτος 7^ο - Τεύχος 74

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- Α) Έρωτήματα από
τά πρώτα κεφάλαια
τῆς Ἀγίας Γραφῆς
(Δ' μέρος)
Β) Λειτουργική
ὁρολογία
(Α' μέρος)
Γ) Ἑρμηνεία τοῦ Συμ-
βόλου τῆς πίστεως
(ΙΕ' μέρος)
Δ) Ἀγ.42 Μάρτυρες
Ε) Ἀκολουθίες μηνός

Ἀνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας
Παρεκλήσια
θα εἶναι ἀνοικτά
ἐκτός ἀπροόπτου
ὡς ἐξῆς:

Ἀγ. Ἀναγνώριση:
κάθε Δευτέρα
7.30-10.30 π.μ.

Ἀγ. Παρασκευῆς:
κάθε Παρασκευῆ
7.30-10.30 π.μ.

Ἀγ. Βαρβάρας:
κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Ἀγ. Τριάδος:
κάθε Κυριακή
11-12 π.μ.

Ἀγ. Δημητρίου:
κάθε Κυριακή
7-10 π.μ.

Τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται
κατόπιν ἐνισχύσεως
εὐσεβοῦς ἐνορίτου μας,
τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε!

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτοπρ.
Χρ. Θ. Θεοδώρου

Α) Γνωριμία με τὴν Ἀγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φατίζου τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνώριζες».

(Ἀγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Ἐρωτήματα ἀπὸ τὰ πρώτα κεφάλαια τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Δ' μέρος)

(7) Μερικὰ ἐρωτήματα γιὰ τὸν κατακλυσμὸ:

α) Ἐγινε πραγματικά;

Ναί, γιατί ἐκτός ἀπὸ τὴν Ἀγία Γραφή καὶ τὶς ἀνασκαφές, ἔχουμε μαρτυρίες στὶς παραδόσεις καὶ ἄλλων λαῶν ποὺ μιλοῦν γιὰ κάποιον κατακλυσμὸ, ὅπως τῶν Αἰγυπτίων, Ἑλλήνων, Ἰνδῶν, Κινέζων, Ἀγγλων, Πολυνησίων, Μεξικανῶν, Περουβιανῶν, Γροιλανδῶν.

β) Οἱ παραδόσεις αὐτὲς μαρτυροῦν ὅτι ὁ κατακλυσμὸς ἦταν παγκόσμιος;

Ὁχι κατ' ἀνάγκη. Ἐὰν ἔγινε τοπικὸς καὶ στὴν πρώτη κοιτίδα τοῦ ἀνθρώπου, οἱ ἄνθρωποι μετέφεραν τὴν παράδοση καὶ τὴν τροποποίησαν μετὰ τὸν διασκορπισμὸ τους στὴ γῆ.

γ) Μποροῦσε νὰ χωρέσει ἡ Κιβωτὸς τόσα πολλὰ ζῶα;

Ναί, ὅταν λάβουμε ὑπ' ὄψιν τὶς διαστάσεις τῆς. Ἡ Κιβωτὸς σύμφωνα μὲ τὰ μέτρα ποὺ λέει ἡ Γραφή εἶχε περίπου 150 μ. μῆκος, 25 μ. πλάτος καὶ 15 μ. ὕψος. Εἶχε τρία καταστρώματα χωρισμένα σὲ διαμερίσματα καὶ συνολικὴ χωρητικὴ 300.000 κυβικῶν μέτρων. Μερικοὶ ὑπολογίζουν ὅτι ὑπῆρχε χῶρος στὴ Κιβωτὸ γιὰ 7.000 εἶδη ζώων.

δ) Τὰ ἄγρια ζῶα πῶς ὀδηγήθηκαν ἐκεῖ καὶ πῶς συγκατοίκησαν μὲ τὰ ἡμέρα;

Εἶναι γνωστὸ ὅτι τὰ ζῶα γενικὰ καὶ περισσότερο τὰ ἄγρια προαισθάνονται τὶς καταστροφές ποὺ πρόκειται νὰ συμβοῦν (σεισμούς, πλυμμύρες κ.λ.π.) καὶ ἡμερεύουν. Αὐτὸ γιὰ φυσικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ὁ παντοδύναμος Θεὸς ποὺ ἐνεργεῖ....

Προφητείες - Τύποι - Προτυπώσεις (Ε' μέρος)

1) Ὁ μαθηματικὸς Βλάσιος Πασκάλ εἶπε ὅτι οἱ προφητεῖες τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἶναι ἓνα μόνιμο θαῦμα. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, γιατί πολλὰ πράγματα, θαύματα, γεγονότα, διδασκαλίες κ.λ.π. τῆς Ἀγίας Γραφῆς, οἱ ἄπιστοι καὶ οἱ ὀρθολογιστὲς μπορεῖ νὰ τὰ ἀμφισβητήσουν, μπορεῖ νὰ ποῦν δὲν εἶναι ἔτσι, δὲν εἶναι ἀλήθεια κ.λ.π. Μπροστὰ στὶς προφητεῖες ὅμως τῆς Ἀγίας Γραφῆς δὲ μποροῦν νὰ ποῦν τίποτε. Οἱ προφητεῖες, μιλοῦν πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅλων των ἐποχῶν καὶ τοὺς προκαλοῦν μὲ τὴν ἀλήθειά τους, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὶς ἀρνηθεῖ. Διότι ἐλέχθησαν ἢ γράφθησαν σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις πολλὰ χρόνια πρὶν καὶ πραγματοποιήθηκαν ὅπως δὴποτε.

B) Γνωριμία με την Λειτουργική Ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας

Λειτουργική ὀρολογία [κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικό] (Α' μέρος)

Πρόλογος

Ἐχοντας παρατηρήσει ὅτι οἱ πιστοὶ μας ἀγνοοῦν βασικὲς ἔννοιες ποὺ συχνὰ ἢ πιὸ σπάνια συναντοῦμε στὴ λατρεία μας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν καταλαβαίνουν τί συμβαίνει στὸ Ναό, ἄρα νὰ ἔχουν «πνευματικὰ κενά», σκεφθήκαμε μὲ τὴν ἀρωγὴ τοῦ ἐντιμοτάτου καὶ λίαν ἀγαπητοῦ μας κ. Γεωργίου Μαυρομάτη (θεολόγου-συγγραφέα), νὰ ἀφιερῶσουμε αὐτὴ τὴ στήλη τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ γιὰ τὰ ἐπόμενα τεύχη, σὲ ἓνα κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικό.

Πρόκειται γιὰ ἓνα ἔργο στὸ ὁποῖο περιέχονται ὅλα ὅσα πρέπει νὰ γνωρίζουμε σὲ θέματα λατρείας, τακτοποιημένα ἀλφαβητικῶς, ὅπως γίνεται στὰ λεξικά.

Χαρακτηρίζεται ὡς δοκίμιο διότι τὸ κάθε λῆμμα δὲν ἔχει πάρει ὀψοδῆποτε τὴν τελικὴ του μορφή, ἀλλὰ καὶ διότι ἀναφέρεται σὲ μόνο μία πλευρὰ τοῦ θέματος, τὴν πιὸ ἀγνωστη, πιθανότατα διότι οἱ ἄλλες του πλευρὲς εἶναι γνωστές.

Πηγές μας εἶναι κυρίως ἡ Ἁγία Γραφή, οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας καθὼς καὶ σοβαρὰ θεολογικὰ σχετικὰ συγγράματα. Τὸ ἔργο δὲν δίνει ὀρισμοὺς στὰ θέματα ἀλλὰ κυρίως περιγραφές, ποὺ ἢ πληρότητά τους τελικὰ εἶναι μόνο βιωματικὴ! Καὶ φυσικὰ εἶναι καταχωρημένα μὲ ἀπλὸ τρόπο.

Αὐτονόητο εἶναι, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες - ἐνορίτες μας ποὺ ἔχουν τακτικὴ σχέση μὲ τὸ Ναό, θὰ πρέπει (ὅπως ἄλλωστε σὲ ὅλα τα ἄρθρα τοῦ περιοδικοῦ μας) νὰ φυλλάσσονται ὅλα τὰ τεύχη, οὕτως ὥστε, ἐν τέλει, νὰ ἔχουν ὀλοκληρωμένο τὸ ὕλικό, ποὺ ἴσως κάποτε σὺν Θεῷ ἐκδοθεῖ.

A

Ἄβατον - Ἄδυτον

(Ναός) Εἶναι δύο ἀπὸ τὶς πολλὲς ὀνομασίες ποὺ ἔχει τὸ ἅγιο Βῆμα. Καὶ λέ-

γεται ἔτσι, ὄντας Ἅγια τῶν Ἁγίων, δὲν ἐπιτρέπεται στὸν ὀποιονδήποτε νὰ εἰσέρχεται σὲ αὐτό.

Ἀπὸ τὶς γυναῖκες, ἐπιτρέπεται νὰ μπαίνουν σὲ αὐτὸ μόνον οἱ μοναχές, γιὰ νὰ ἀνάβουν τὶς κανδήλες καὶ τὰ κεριὰ καὶ κυρίως νὰ τὸ εὐτρεπίζουν. Σὲ εἰδικὲς περιστάσεις, κατόπιν εὐλογίας μπαίνουν καὶ οἱ γυναῖκες νωκόροι μὲ περιορισμένη πρόσβαση.

Ἀπὸ τοὺς ἄνδρες-λαϊκοὺς, μόνο σὲ ὄσους ἔχουν εἰδικὴ εὐχὴ καὶ ἄδεια-εὐλογία γι' αὐτό, αὐτοὺς ποὺ ἀνήκουν, δηλ., στὸν κατώτερο κληρο. «Εξαιρέση» ἀποτελοῦν οἱ ἱερόπαιδες (παπαδάκια) ποὺ διακονοῦν ἐντὸς αὐτοῦ μὲ πολὺ προσοχή!

Ἀπὸ τὴν Ὁραία Πύλη μάλιστα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περνοῦν οὔτε οἱ κληρικοί, ἄνευ λόγου λειτουργικοῦ.

(Ἱερὲς Μονές) Λέγεται τὸ καθεστῶς ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ σὲ κάποιες ἄλλες Ἱερὲς Μονές τῆς Ὀρθοδόξιας καὶ κατὰ τὸ ὁποῖο ἀπαγορεύεται (κατ' ἀντιστοιχία ἄνδρες ἢ γυναῖκες) νὰ εἰσέρχονται σ' αὐτὲς γιὰ ἀποφυγὴ σκανδάλων.

«Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...»

Ὅταν ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου δὲν ἔχει μεγάλη Δοξολογία, ἀναγινώσκειται ἢ μικρὴ λεγόμενη δοξολογία ποὺ ἀρχίζει μὲ τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει...». Μετὰ ἀπὸ αὐτὴν ὁ προεστῶς ἱερεὺς ἀναγινώσκει τοὺς στίχους 2-3 τοῦ 91^{ου} ψαλμοῦ «Ἄγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι...» καὶ ἀμέσως μετὰ λέγεται τὸ Τρισάγιο.

Ἁγιασματάριον

(ἢ ἄλλιῶς «Μικρὸν Εὐχολόγιον»)

Λέγεται τὸ λειτουργικὸ βιβλίον ποὺ περιέχει τὶς πιὸ συχνὲς Ἀκολουθίες τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου. Εἶναι δηλαδὴ μιὰ ἐπιτομὴ τοῦ Μεγάλου. Συνήθως περιέχει τὶς ἀκολουθίες τοῦ Ἁγιασμοῦ, μερικῶν Μυστηρίων, εὐχὲς γιὰ

διάφορες περιστάσεις, νεκρώσιμες Ἀκολουθίες καὶ γενικὰ ἀκολουθίες ποὺ τελοῦνται ἀπὸ τὸν ἱερέα. Ἐκδίδεται συνήθως σὲ μικρὸ σχῆμα.

Ἁγιαστούρα

Λέγεται ἔτσι στὴ λαϊκὴ γλώσσα, ἢ μικρὴ δέσμη ἀπὸ βασιλικὸ μὲ τὸν ὀποῖο ὁ ἱερέας ραντίζει τοὺς πιστοὺς στὸν Ἁγιασμό.

Ἁγιασμός

Λειτουργικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὴν ὀποία καθαγιάζεται τὸ νερὸ κατόπιν σχετικῶν εὐχῶν ποὺ διαβάζει ὁ ἱερέας γιὰ τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπάρχει ὁ μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Ἁγιασμός. Ὁ μικρὸς γίνεται στὴν ἀρχὴ κάθε μήνα ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε εὐλογη περιστάση. Ὁ Μεγάλος τὴν παραμονὴ καὶ ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων. Προφανῶς ὁ Μέγας Ἁγιασμός δὲν ἀντικαθιστᾶ καθ ὀιονδήποτε τρόπο τὴν Θεία Κοινωνία, ὄντας τὰ δύο αὐτὰ ἀσύγκριτα μεγέθη (Σῶμα ἔ' Αἷμα Χριστοῦ - νερό).

Τὸ νερὸ Ἁγιάζεται γιὰ νὰ γίνῃ μέσο τῆς ἐλεύσεως τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους, στὰ ἀντικείμενα ἢ στοὺς χώρους τοὺς ὀποίους τελεῖται. Ὅμως ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἁγιασθεῖ εἶναι ἀπαραίτητη ἢ πίστη καὶ ἢ μετάνοιά του, διότι τὸ νερὸ δὲν ἔχει «μαγικὲς ιδιότητες».

«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...»

Σύντομος στίχος ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ τὴν ψαλμώδηση τῶν Ἐξαποστειλαρίων τὶς Κυριακές. Εἶναι ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ 98^{ου} Ψαλμοῦ. Σὲ αὐτὸν ὁ προφητὰνακτας Δαυὶδ μᾶς προτρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε τὸν Θεὸ στὸ Ἅγιο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, προσκυνώντας τὸν Σταυρὸ Του (ὑποπόδιον τῶν πόδων), ὅπως ἐρμηνεύει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος.

Γ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (ΙΔ')

δ) «Σταυρωθέντα τὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα».

Πῶς ἐνεργοῦσαν οἱ δύο φύσεις κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Σταυροῦ; Ἀναφερόμενοι στὰ Πάθη καὶ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μποροῦμε νὰ λέμε «Θεὸν σαρκὶ παθόντα», ὅτι δηλαδὴ ὁ Θεὸς ἔπαθε κατὰ σάρκα, δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ ποῦμε ὅτι ἔπαθε ἢ θεότητα στὴν σάρκα ἢ ὁ Θεὸς διὰ τῆς σαρκός. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Θεὸς ἐκουσίως θέλησε νὰ πάθει στὴν σάρκα Του, ἀλλὰ ὅμως δὲν ἔπαθε ἢ θεότητα διὰ τῆς σαρκός. Μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτὸ κάπως ἀντιληπτὸ καὶ κατανοητὸ, ἂν σκεφθοῦμε ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν Θεάνθρωπος, τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Σὲ μία ὑπόσταση ἦταν πάντοτε ἐνωμένες ἡ θεία μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύση, ἀχωρίστως, ἀδιαιρέτως καὶ ἀσυγχύτως. Ἐνῶ ἓνας εἶναι ὁ Θεάνθρωπος καὶ δὲν χωρίστηκε ποτὲ ἡ θεία ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη φύση, ἐν τούτοις ἔπασχε τὸ ποθητὸ, ἀλλὰ δὲν συνέπασχε τὸ ἀπαθὲς (ἢ θεότητα). Ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀπετελεῖτο ἀπὸ ψυχὴ καὶ σῶμα. Ἡ ψυχὴ εἶναι παθητὴ. Ἐνῶ ὅμως δὲν τέμνεται ἡ ψυχὴ, ἐν τούτοις πονάει καὶ πάσχει μαζὶ μὲ τὸ σῶμα. Στὸν Θεάνθρωπο Χριστὸ ἢ θεότητα, ἐπειδὴ εἶναι ἀπαθὴς, δὲν συνέπασχε μὲ τὸ σῶμα.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς χρησιμοποιοῖ δύο παραδείγματα γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ μυστήριον κάπως κατανοητὸ. Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι ἓνα δέντρο φωτίζεται ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ δέχεται τὶς ἀκτίνες του. Τὴν ὥρα πού κόβεται καὶ κομματιάζεται τὸ δέντρο ἀπὸ τὴν ἀξίνη, ὁ ἥλιος παραμένει ἀτμητὸς καὶ ἀπαθὴς. Αὐτὸ πολὺ περισσότερο ἔγινε μὲ τὴν θεότητα κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Παθῶν, ἀφοῦ εἶναι ἀπαθὴς. Ἐπίσης, ἐὰν ἔχουμε ἓνα πυρακτωμένο σίδηρο καὶ ρίξουμε νερὸ στὸ φλεγόμενον αὐτὸ σίδηρο, τότε ἡ φωτιὰ σβήνει, δηλαδὴ πάσχει, ἀλλὰ ὁ σίδηρος παραμένει ἀβλαβής, γιατί δὲν φθείρεται ἀπὸ τὸ νερὸ. Αὐτὰ τὰ δύο παραδείγματα χρησιμοποιοῦνται κατὰ συγκατάβαση, ἀλλὰ τελικὰ μποροῦν κάπως νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ καταλάβουμε ὅτι, ἐνῶ ἡ θεότητα ἦταν ἀχώριστη ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη φύση κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Παθῶν, ἐν τούτοις δὲν ἔπασχε, ὅταν ἔπασχε τὸ σῶμα.

Πάνω στὸ Σταυρὸ δὲν πέθανε ἡ θεία φύση, γι' αὐτὸ οἱ Βυζαντινοὶ ἀγιογράφοι στὸν Σταυρὸ τοποθετοῦν τὴν ἐπιγραφή ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Πάνω στὸν Σταυρὸ δὲν πέθαναν οἱ δύο φύσεις. Ὅπως ὁ Χριστὸς ἐνανθρωπήσας γεννήθηκε κατὰ σάρκα, ἔτσι καὶ πέθανε κατὰ σάρκα, ἐνῶ ἡ θεότητα παρέμεινε ἀπαθὴς. Στὸν Σταυρὸ ὑπῆρχε ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς, ἀλλὰ σταυρώθηκε καὶ πέθανε ἡ ἀνθρώπινη φύση καὶ ὄχι ἡ θεία φύση!

Δ) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιοι σαράντα δύο Μάρτυρες ἀπὸ τὸ Ἀμόριο 6 Μαρτίου

Τὴν περίοδο πρὶν τὴν ἄλωση, Τοῦρκοι καὶ Ἄραβες ἔκαναν κατακτητικούς πολέμους ἐναντίον τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας (Βυζαντίου) καὶ κατὰ καιροὺς κυρίευσαν διάφορες πόλεις. Τὸ 838 μ.Χ. οἱ Ἄραβες κατέλαβαν τὸ Ἀμόριο, πόλη τῆς Φρυγίας κοντὰ στὸν ποταμὸ Σαγγάριο, πού ἀπὸ τὸν 6^ο μ.Χ. αἰ. ἦταν ἐπίσημο στρατιωτικὸ κέντρο τῆς αὐτοκρατορίας στὴν κεντρικὴ Ἀσία καὶ τὸ κατέστρεψαν ὀλοσχερῶς.

Μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Χαλίφη Μουτασίμ, οἱ Ἄραβες μουσουλμάνοι σκότωσαν καὶ αἰχμαλώτισαν ἑβδομήντα χιλιάδες ἀνθρώπους. Μεταξύ των αἰχμαλώτων ἦσαν σαρανταδύο διαπρεπέστατοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, τοὺς ὁποίους ἔσυραν στὴν Βαγδάτη καὶ τοὺς ἔριξαν ἀλυσσοδεμένους σὲ ἓνα ἀνήλιαγο μπουντρούμι, ἀληθινὸ κολαστήριο.

Μέσα ἐκεῖ τοὺς ἄφησαν γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα καὶ τοὺς ἔδιναν μόνον ψωμὶ καὶ νερὸ καὶ αὐτὰ σὲ μικρὴ ποσότητα. Ὅταν ἔφθασαν στὸ σημεῖο τῆς πλήρους ἐξαντλήσεως, τοὺς ζήτησαν νὰ ἀρνηθοῦν τὴν πίστη τους καὶ νὰ γίνουν μουσουλμάνοι. Στὴν ἀρχὴ προσπαθοῦσαν νὰ τοὺς καλοπιάσουν καὶ τοὺς ἔταξαν χρήματα καὶ ἀξιώματα. Ὅταν ἐκεῖνοι ἀρνήθηκαν συνεχίστηκε τὸ μαρτύριο. Ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα, ἀλλὰ ἔμειναν ἀκλόνητοι στὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ τὰ ἀπάνθρωπα βασανιστήρια τοὺς ἀποκεφάλισαν καὶ ἔτσι σφράγισαν τὴν ὁμολογία τους γιὰ τὸν Χριστὸ μὲ τὸ αἷμα τους.

Τὸ μαρτύριο, δὲν εἶναι ἀποτελέσμα ἰσχυροῦ χαρακτήρα καὶ δυνατῆς θελήσεως, ἀλλὰ τῆς καθάρσεως τῆς καρδιᾶς ἀπὸ τὰ πάθη, τοῦ φωτισμοῦ τοῦ νοῦ ἀπὸ τὴν ἀκτιστὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θεωρίας τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν κάθαρση, τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν θέωση δέχεται κανεὶς τὸ πλήρωμα τῆς ἀκτίστου Θείας Χάριτος αἰσθητὰ στὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του καὶ γι' αὐτὸ ὁ θάνατος δὲν τὸν φοβίζει, ἀντίθετα ἐπιθυμεῖ τὸ μαρτύριο. Καὶ ὅταν ὁμολογεῖ τὴν πίστη του στὸν Χριστὸ οὐσιαστικὰ ἐξιστορεῖ ὅλα ὅσα ἄκουσε καὶ εἶδε, ἀφοῦ γνωρίζει ὑπαρξιακὰ τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτεται στοὺς «κεκαθαρμένους τῆ καρδίᾳ». Γιατί ἄλλο πράγμα εἶναι τὸ νὰ πιστεύει κανεὶς στὸν Θεὸ καὶ ἄλλο τὸ νὰ ἔχει δεῖ τὸν Θεό.

Οἱ σαρανταδύο Μάρτυρες ἀπὸ τὸ Ἀμόριο μέσα στὴν φυλακὴ ἦσαν ἐλεύθεροι, γιατί ἡ ψυχὴ δὲν αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τοὺς τοίχους καὶ τὰ σίδηρα. Στὶς πιὸ ἀντίξοες συνθήκες διατηροῦσαν ἐσωτερικὴ γαλήνη, πού τὴν ἀντλοῦσαν ἀπὸ τὴν ἀδιάλειπτη προσευχὴ.

Ε) Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Μαρτίου 2018

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Τριαντάφυλλος	Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.		Τὸ μυστήριον τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στίς 6 & 20 Μαρτίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ. καθὼς καὶ στίς 27/3 ἀπὸ τὶς 10 π.μ.		1 μ. Ἀγιασμός 8.30 π.μ.		3
π. Ἀνδρέας	4 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Νηστειῶν	Τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (τὸν μῆνα Μάρτιο) θὰ τελοῦνται καθημερινῶς οἱ κάτωθι ἀκολουθίες: <u>Δευτέρα:</u> Ὁρῆς: 8.30 π.μ. & Μ. Ἀπόδειπνο: 6.00 μ.μ. <u>Τρίτη:</u> Ὁρῆς: 8.30 π.μ. & Μ. Ἀπόδειπνο: 6.00 μ.μ. <u>Τετάρτη:</u> Ὁρῆς: 8.30 π.μ. & Θ. Ὁρα 5.45 μ.μ. ~ Προηγουμένη Θ.Λ.: 6.00 μ.μ. <u>Πέμπτη:</u> Ὁρῆς: 8.30 π.μ. & Μ. Ἀπόδειπνο: 6.00 μ.μ. <u>Παρασκευή:</u> Θ. Ὁρα ~ Προηγουμένη Θ.Λ.: 7.30 π.μ. & Χαιρετισμοί: 7.00 μ.μ. <u>Σάββατο:</u> Ἐσπερινὸς Κυριακῆς: 6.00 μ.μ. <u>Κυριακῆ:</u> Μεσονυκτικὸ, Ὁρθρὸς καὶ Θ. Λειτουργία Μ. Βασιλείου: 6.30 π.μ. & Κατανυκτικὸς Ἐσπερινός: 6.00 μ.μ.					10
π. Χρυσοβαλάντης	11 ΚΥΡΙΑΚΗ Σταυροπροσκυνήσεως *** Χαιρετισμοί Τ. Σταυροῦ 6.00 μ.μ.						17
π. Τριαντάφυλλος	18 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Νηστειῶν			21 μ. Ἀπόδειπνο & Μ.Κανόνας 6.00 μ.μ.		23 (μετὰ τὴν Ἀκολουθία) ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ 9.30- 01.00	24 Μέγας Ἐσπερινὸς Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου 6.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	25 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Νηστειῶν & ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ τῆς Θεοτόκου					30 μ. Ἀπόδειπνο & Κανόνας Ἁγ.Λαζάρου 6.00 μ.μ.	31 Ἀνάσταση Λαζάρου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.

Τίνος οὖν ἔνεκεν νηστεύομεν, φησὶ, τὰς τεσσαράκοντα ταύτας ἡμέρας; Πολλοὶ τὸ παλαιὸν τοῖς μυστηρίοις προσήεσαν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔνχε, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, καθ' ὃν ὁ Χριστὸς αὐτὰ παρέδωκε. Συνειδότες οὖν οἱ πατέρες τὴν βλάβην τὴν γινομένην ἐκ τῆς ἡμελημένης προσόδου, συνελθόντες ἐτύπωσαν ἡμέρας τεσσαράκοντα νηστείας, εὐχῶν, ἀκροάσεως, συνόδων, ἴν' ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις καθαρθέντες μετ' ἀκριβείας ἅπαντες καὶ δι' εὐχῶν, καὶ δι' ἐλεημοσύνης, καὶ διὰ νηστείας, καὶ διὰ παννυχίδων, καὶ διὰ δακρύων, καὶ δι' ἐξομολογήσεως, καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὕτω κατὰ δύναμιν τὴν ἡμετέραν μετὰ καθαροῦ συνειδότητος προσίωμεν. Καὶ ὅτι μέγα κατώρθωσαν, διὰ τῆς συγκαταβάσεως ταύτης εἰς συνήθειαν ἡμᾶς νηστείας καταστήσαντες, δῆλον ἐκεῖθεν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἂν διὰ παντὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ μένωμεν βοῶντες καὶ κηρύττοντες νηστείαν, οὐδεὶς προσέχει τοῖς λεγομένοις· ἂν δὲ ἐπιστῇ μόνον ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς καιρὸς, καὶ μηδενὸς παραινοῦντος μηδὲ συμβουλευόντος, καὶ ὁ σφόδρα νωθρότατος διανίσταται, τὴν παρὰ τοῦ καιροῦ λαμβάνων συμβουλὴν καὶ παραίνεσιν. Ἄν οὖν ἔρηται σε Ἰουδαῖος καὶ Ἕλληνας, τίνος ἔνεκεν νηστεύεις, μὴ εἴπης, ὅτι διὰ τὸ πάσχα, μηδὲ ὅτι διὰ τὸν σταυρὸν, ἐπεὶ πολλὴν αὐτῷ δίδως τὴν λαβὴν· οὐ γὰρ διὰ τὸ πάσχα νηστεύομεν, οὐδὲ διὰ τὸν σταυρὸν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἀμαρτήματα τὰ ἡμέτερα, ἐπειδὴ μέλλομεν μυστηρίοις προσίεναι· ἐπεὶ τὸ γὰρ πάσχα οὐ νηστείας ἐστὶν οὐδὲ πένθους, ἀλλὰ εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ὑπόθεσις.